

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Juraje Ivici a přísedících soudců Mgr. Pavly Matouškové a Jaroslava Miklíkové v hlavním líčení konaném dne 20. února 2018 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████ nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, t.č. ve VTOS ██████████

se uznává vinným, že

1)
v době od 20.12.2008 do 13.02.2016, kdy nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, v Českých Budějovicích, případně na jiném místě, soustavně neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost na dceru ██████████ nar. ██████████, která byla rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. P 252/94-87, ze dne 25.04.2006, v právní moci dne 15.06.2006, svěřena do společné pěstounské péče manželů ██████████ nar. ██████████, a ██████████ nar. ██████████, oba trvale bytem ██████████, ačkoli mu tato povinnost vyplývala z ustanovení § 85 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a následně od 01.01.2014 vyplývá z ustanovení § 910 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění, a výše vyživovacího příspěvku mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. P 252/94-113, ze dne 28.11.2006, v právní moci dne 18.01.2007, v částce 500,- Kč měsíčně splatné do každého 15. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Českých Budějovicích,

když v uvedeném období na běžném výživném zaplatil v měsíci květnu roku 2009 částku ve výši 1.000,- Kč, v měsíci lednu roku 2014 částku ve výši 1.000,- Kč, v měsíci květnu roku 2014 částku

ve výši 800,-Kč, v měsíci srpnu roku 2014 částku ve výši 1.000,- Kč, v měsíci prosinci roku 2014 částku ve výši 500,- Kč, v měsíci dubnu roku 2015 částku ve výši 500,-Kč, v měsíci červenci roku 2015 částku ve výši 500,- Kč a v měsíci srpnu roku 2015 částku ve výši 500,- Kč,

a tak oprávněně **České republice, zastoupené Úřadem práce, krajská pobočka v Českých Budějovicích**, IČO 72496991, se sídlem Klavíkova č.o. 7, České Budějovice, zůstává dlužen částku ve výši **36.700,- Kč**,

2)

dne 1. 3. 2017 v Českých Budějovicích u Okresního soudu v Českých Budějovicích v době kolem 10.33 hodin v průběhu hlavního líčení ve věci obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■, sp. zn. 2T 188/2016, vypověděl jako svědek po řádném poučení k trestné činnosti kladené obžalovanému ■■■■■ ■■■■■ za vinu, mj. že při jeho výslechu dne 17. 5. 2016 jako svědka u Policie České republiky tento výslech neproběhl tak, jak je uvedeno v protokolu, který byl o tomto sepsán (č. j. KRPC-57450-27/TČ-2016-020172), neboť nebyl vůbec jako svědek policisty vyslýchán, tento protokol obsahuje nepravdivé obvinění ■■■■■ ■■■■■ neboť on od tohoto žádné drogy nikdy neobdržel, a dále, že tento protokol měl být zdejšími policisty (kterým byl mj. por. Bc. ■■■■■ ■■■■■ předem připraven, a jemu byl pouze předložen k podpisu vyšetřující policistkou por. Mgr. ■■■■■ ■■■■■ čímž policistku por. Mgr. ■■■■■ ■■■■■ která uvedený protokol o výpovědi svědka jako vyslyšající komisařka vytvořila a podepsala, a por. Bc. ■■■■■ ■■■■■ který se měl podílet na jeho přípravě, obvinil z vytvoření fiktivního protokolu o jeho svědecké výpovědi, tedy nezákonného důkazu o trestné činnosti obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ když uvedení příslušníci Policie ČR při provádění jeho výslechu plnili své zákonné povinnosti, přičemž musel být srozuměn s tím, že tato nepravdivá výpověď o jednáních těchto příslušníků policie je důvodem pro prošetření jejich postupu příslušným útvarem Policie České republiky, a může vést k jejich propuštění ze služebního poměru a k jejich trestnímu stíhání, kdy tyto následky mohou mít významný negativní dopad do jejich osobního a rodinného života, a současně takto nepravdivě vypovídal v úmyslu podat soudu důkaz, směřující k vyvinění obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ z trestné činnosti kladené mu za vinu,

tedy

ad 1)

- úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

ad 2)

- jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí a takový čin spáchal v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a způsobit mu jinou vážnou újmu,

- jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, a takový čin spáchal na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání,

- pachateli trestného činu pomáhal v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu,

čímž spáchal

ad 1)

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. e) trestního zákoníku,

přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

Podle § 44 tr. zákoníku **se upouští od uložení souhrnného trestu** za trestnou činnost pod bodem 1) ve vztahu k výroku o trestu pod bodem II. rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.5.2016, č.j. 6T 1/2016-457 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5.9.2016, č.j. 3To 436/2016-517

II.

za trestnou činnost pod bodem 2) podle § 346 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku rozsudku.

2. Obžalovaný uvedl, že u hlavního líčení křivě zalhal, protože když byl na Bytízu, tak chlapi, kteří jezdili na eskortu, mu dávali vědět, že když nebude mluvit ve prospěch [REDAKCE] tak on z jeho syna udělá fetišáka a zbije ho. Z tohoto důvodu vypovídal v [REDAKCE] prospěch, nevěděl, že z toho budou takové následky, vyšetřovatelů se pak dopisem omluvil. V přípravném řízení vypovídal o [REDAKCE] pravdu, věděl, že prodává drogy, měl je od něj také. V době, kdy se dozvídal od spoluvězňů z eskort, co [REDAKCE] uvádí, tak byl také zavřenej, ale mezitím se dostal ven. Synovi bylo v té době 21 let, [REDAKCE] hrozby se nesplnily a on už drogy nebere. Pokud jde o placení výživného, něco mu strhávali, když byl ve výkonu trestu, ale že má dluh u úřadu práce, se dozvěděl, až když přišel domů, potom mu ale vzali důchod, tak neměl na to, aby zaplatil. Důchod pobíral do listopadu 2015 ve výši 3.400,- Kč měsíčně. V současné době ve výkonu trestu není pracovně zařazen, není pro něj práce.

3. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] policejní komisařka, uvedla, že v roce 2016 zpracovávala už poněkolkáté trestní věc obv. [REDAKCE] V této věci potřebovala vyslechnout obž. [REDAKCE] jako

svědka, on byl v té době ve výkonu trestu, nechali ho tedy eskortovat na svoje pracoviště. Výslech proběhl standardním způsobem, svědek byl poučen a pak se spontánně vyjádřil, pro odstup času si na detaily svědkyně nepamatovala. Rozhodně však výpověď nebyla předem připravená, nikdy předem žádný protokol nepřipravovala. O tom, že obž. [REDAKCE] u soudu vypověděl, že výpověď byla připravená, že mu měla být nabízena protislužba, se dozvěděla až z rozsudku soudu ve věci obž. [REDAKCE]. Po nějaké době byla kontaktována vedoucí územního odboru policie z Českého Krumlova s tím, že se to bude prošetřovat, byla vyslechnuta formou úředního záznamu, další řízení vedeno nebylo.

4. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] policejní komisař, uvedl, že ve věci obv. [REDAKCE] vyslýchal obž. [REDAKCE] formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. řádu ve věci distribuce drog, spis pak předávala vyšetřovatelce pí [REDAKCE]. Úřední záznam byl sepsán tak, že obž. [REDAKCE] vypověděl, pak si záznam přečetl a podepsal. V této věci byl pak svědek vyzván k podání vysvětlení, dalšími orgány už vyslýchán nebyl.

5. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vrchní inspektor PČR, uvedl, že společně s kolegou [REDAKCE] eskortoval obžalovaného [REDAKCE] tehdy jako svědka na pracoviště na Plavské ulici, kde byl vyslýchán k drogové tr. činnosti, a to i vyšetřovatelkou p í [REDAKCE]. Svědek byl přítomen výsledku u kolegy [REDAKCE] výsledku vyšetřovatelky [REDAKCE] přítomen nebyl. Na detail y si svědek nepamatoval, ale obž. [REDAKCE] určitě nebyl nucen k výpovědi, nebylo tam nic, co by odporoval normálu, co by se odlišovalo od jiných výsledků, jinak by si na to pamatoval. Následně byl svědek vyslechnut vyšetřovatelkou z kriminálky v Českém Krumlově, další šetření už prováděno nebylo.

6. Soud dále vycházel z listinných důkazů, a to z rodného listu [REDAKCE] [REDAKCE] dále z rozsudku, jímž byla určena konkrétní částka, kterou je obžalovaný povinen hradit na účet úřadu práce ČR. Ze zprávy věznice Ostrov nad Ohří bylo zjištěno, že obž. [REDAKCE] byl ve výkonu trestu odnětí svobody od 19.12.2008 do 5.12.2013. Vyživovací povinnost nahlásil k dětem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud jde o aktuální výkon trestu odnětí svobody, není obž. pracovně zařazen, není pro něj vhodné pracovní místo, nyní uvedl také vyživovací povinnost na dceru [REDAKCE] [REDAKCE] nar. 5.3.1993. Z potvrzení o studiu bylo zjištěno, že v projednávaném období navštěvovala [REDAKCE] [REDAKCE] základní školu ve Ševětíně, a následně odborné učiliště v Soběslavi a posléze střední odborné učiliště v Lišově. Pokud jde o další trestnou činnost, provedl soud jako důkaz omluvný dopis obžalovaného zaslaný svědkovi [REDAKCE] dále byla ze zprávy věznice zjištěna data 11.4. a 17.5. 2016, kdy byl eskortován na územní odbor Policie ČR České Budějovice, Plavská 2 policisty [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pokud jde o výpovědi obž. v trestní věci [REDAKCE] [REDAKCE] měl soud k dispozici protokol ze 17.5.2016 z přípravného řízení a dále protokol o hlavním líčení ze dne 1.3.2017 pod sp. zn. 2T 188/2016. z obsahu těchto protokolů se zjišťují obsahově odlišné výpovědi obž. [REDAKCE] tehdy v pozici svědka s tím, že u hlavního líčení podrobně popisoval, že podepsal jen připravenou výpověď, vyšetřovatelka už se ho na nic neptala, slíbili mu, že pomohou jeho synovi.

Po provedení shora uvedených důkazů tyto soud hodnotil jak jednotlivě, tak v celkovém souhrnu a dospěl k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, v němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, že neměl finanční prostředky na úhradu výživného, je třeba uvést, že obžalovaný zcela pominul, že má ze zákona vyživovací povinnost na dceru [REDAKCE] a při nástupu do výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody dne 19.12.2008 vůbec nenahlásil vyživovací povinnost vůči dceři [REDAKCE]. Z toho důvodu je do trvajícího skutku zahrnuto i období, kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu odnětí svobody. Na druhou stranu je skutek ukončen 13.2.2016, kdy znovu nastoupil obžalovaný do výkonu trestu odnětí svobody, avšak v tomto případě již vyživovací povinnosti vůči dceři [REDAKCE] nahlásil. Ze zprávy věznice bylo zjištěno, že po dobu tohoto výkonu trestu není pracovně

zařazen, protože pro něj není vhodná práce, což znamená, že obžalovaný skutečně nemá objektivně možnost vyživovací povinnost hradit. V projednávaném období však byl obžalovaný zčásti poživitelem invalidního důchodu (do 6.10.2015), ani z něj však, byť symbolickou částku, na výživném pravidelně nehradil. Od 21.10.2015 do 3.11.2015 byl obžalovaný v evidenci úřadu práce, avšak byl sankčně vyřazen. K částečným úhradám výživného došlo v roce 2009, pak v roce 2014 proběhly čtyři platby a v roce 2015 tři platby výživného. Vyživovací povinnost však musí být plněna pravidelně, a pokud není plněna po dobu delší než čtyři měsíce, pak je toto jednání kvalifikováno jak o přečin zanedbání povinné výživy. Obžalovaný nevyužil veškerých zákonných možností k tomu, aby si opatřil pravidelný zdroj příjmů, přičemž ani po dobu, kdy pobíral invalidní důchod, neplnil výživné pravidelně. V dalším období pak nemohl pobírat podporu v nezaměstnanosti, neboť byl sankčně vyřazen evidence úřadu práce, nepobíral ani sociální dávky. I přes zdravotní omezení, které objektivně u jeho osoby existuje, měl být schopen zajistit finanční prostředky legálním způsobem z pracovní činnosti a měl být schopen částku 500,- Kč pravidelně hradit. Pokud tak nečinil, byl srozuměn s tím, že porušuje zákonný zájem a proto je jeho jednání kvalifikováno jako přečin podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o další část projednávané trestné činnosti, nelze akceptovat obhajobu obžalovaného, že nevěděl, co může změnou výpovědi v trestním řízení konkrétně při svědecké výpovědi před soudem, způsobit. Nutno připomenout, že obžalovaný již prošel dvanáctkrát trestním řízením jako obžalovaný a nepochybně pochopil postavení a pravomoci jednotlivých orgánů činných v trestním řízení, ostatně v dané věci byl jako svědek opakovaně řádně poučen a musel si být vědom, jakou váhu má svědecká výpověď. Navíc změna jeho výpovědi se netýkala podružných maličkostí, ale šlo o zcela zásadní obrat o 180 stupňů, co se týče obsahu jeho tvrzení k osobě obž. ■■■■■, které obžalovaný vysvětlil tím, že on sám nic takového v přípravném řízení nevypověděl, vše bylo připravené policií, byla mu nabízena protislužba ve formě pomoci jeho synovi. Pokud tímto způsobem obžalovaný označil svědeckou výpověď za prefabrikovanou a vymyšlenou policií, pak musel být přinejmenším srozuměn s tím, že policisté, kteří sepisovali at' už úřední záznam o podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu nebo přímo svědeckou výpověď, mohou být za takto tvrzené jednání postiženi. Vdaném případě se obžalovaný hájí tím, že jednal v krajní nouzi pod vlivem výhrůžek, které mu byly tlumočeny prostřednictvím spoluvězňů od obž. ■■■■■. K tomu je třeba uvést, že syn obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ byl již v tu dobu zletilý, zároveň obžalovaný připustil, že byl stejně jako on uživatelem drog a dále je třeba uvést, že výhrůžky nebyly nijak konkrétní. V souhrnu tedy nešlo o naplnění krajní nouze. Přesto obžalovaný takto zásadním způsobem křivě obvinil policisty a zároveň se snažil vyvinut obž. ■■■■■ z trestné činnosti. Pokud tedy obžalovaný uvedl před soudem nepravdu o okolnostech, které měly podstatný význam pro rozhodnutí, a uvedl, že protokol si vymysleli policisté, pak si musel být vědom toho, že těmito policistům může způsobit zejména v jejich zaměstnání vážnou újmu a že jím tvrzené porušení pravomocí by mohlo být kvalifikováno jako trestný čin ze strany konkrétních policistů. Obžalovaný tedy jednal minimálně ve formě nepřímého úmyslu a naplnil tak znaky skutkové podstaty tří trestných činů, a to konkrétně zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. e) trestního zákoníku a přečinu nadřizování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku. Na tomto závěru pak nemůže nic změnit ani zjištění, že policisté ■■■■■ a ■■■■■ nebyli obviněni, byli však podrobeni prošetřování kontrolních útvarů policie a v souvislosti s tím podávali vysvětlení.

7. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a následkům, okolnostem, za kterých byl čin spáchán a k osobním poměrům pachatele. K osobě obžalované bylo zjištěno, že dosud byl dvanáctkrát soudně trestán, opakovaně mu byly ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody zejména pro majetkovou, ale i násilnou trestnou činnost. Tyto soudní postihy zejména z posledních deseti let musí soud hodnotit jako přitěžující stejně

jako skutečnost, že se nyní dopustil více trestných činů, na druhou stranu lze jako polehčující hodnotit, že se obžalovaný k trestné činnosti doznal a projevil snahu se policistům omluvit. Pokud jde o časové souvislosti, tak bylo zjištěno, že dne 10.5.2016 byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci zdejšího soudu sp. zn. 6T 1/2016, z čehož vyplývá, že přečin zanedbání povinné výživy, jehož páčání bylo ukončeno 13.2.2016, je v souběhu s trestnou činností, o které bylo rozhodováno zmiňovaným rozsudkem. Měl by být ukládán trest souhrnný ve vztahu k výroku o trestu pod bodem II. tohoto rozhodnutí, kterým byl obžalovanému [REDAKCE] uložen podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, k jehož výkonu byl zařazen do věznice s ostrahou. Tento výrok o trestu byl posléze změně uložením souhrnného trestu rozsudkem ze dne 6.6.2017 v trestní věci ps. zn. 6T 147/2016, kdy byl obžalovanému podle 205 odst. 3 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců ve věznici s ostrahou. V tomto směru je tedy nepřesný výrok nyní vyhlášeného rozsudku, že se upouští od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku ve věci 6T 1/2016, neboť správně má být uvedeno rozhodnutí sp. zn. 6T 147/2016. Trest odnětí svobody ve výměře 3 let lze považovat za dostatečný ve vztahu k možnému navýšení ukládáním dalšího souhrnného trestu, ato včetně přečinu podle § 196 odst. 1 tr., zákoníku a z tohoto důvodu soud aplikoval § 44 tr. zákoníku. Pokud jde o trestnou činnost pod bodem II. ta byla spáchána dne 1.3.2017, tedy v období mezi vyhlášením rozsudků shora citovaných, tedy bez toho, že by tato trestná činnost byla v souběhu s jakoukoliv jinou trestnou činností a proto musí být ukládán trest samostatný. Podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku je ukládá za více trestných činů tedy jako úhrnný v trestní sazbě nejprísněji trestného zločinu podle § 346 odst. 3 tr. zákoníku stanovené v rozpětí do 2 do 10 let. Vzhledem k předchozím odsouzením obžalovaného by z formálního pohledu mohl být reálně ukládá trest blíže poloviny této trestní sazby, soud však uložil trest nižší blíže spodní hranici a to v trvání 3 let, a to jednak z důvodu doznání obžalovaného a jednak z důvodu toho, že nedošlo k závažným následkům zejména v profesním životě dotčených policistů a v neposlední řadě také s přihlédnutím k tomu, že za předchozí trestnou činnost byly již obžalovanému uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, které by měly být vykonány v roce 2026. K výkonu takto uloženého trestu byl obžalovaný ve smyslu § 56 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním

úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 20. února 2018

JUDr. Juraj Ivica, v.r.
předseda senátu

Tento rozsudek ze dne 20.2.2018, č.j. 6T 181/2017-156, nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 14.4.2018 – výrok I. rozsudku
08.8.2018 – výrok II. rozsudku ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8.8.2018, č.j. 3To 285/2018-173

Připojení doložky právní moci provedla Ivana Belzová dne 25.9.2018.

Za správnost vyhotovení: Ivana Belzová